

PRZYNUCAĆ (2) *vb impf*

przynucać (2), [**przynuczać**].

a jasne.

[*inf* przynucać.] ◇ *praes* [1 sg przynucâm.] ◇ 3 sg przynucâ (1). ◇ *praet* 3 pl m pers przynucali (1).
Sł stp, *Cn brak*, *Linde XVI w.* (jeden z niżej notowanych przykładów).

Sklaniać, ponaglać, zmuszać do działania; vim facere PolAnt [w tym: kogo (1)] (2) : [Przynucam/ Cogo, adigo. Volck Vvv3.]

przynucać do czego (1): Tego tedy ktory fię sam z dobrego stał złym/ Grekowie Dyablęm zową:
á my okárzyćielem ábo potwárca názywamy: iż wyftępki/ do ktorych on sam przynąca [*errata*
zmienia: przynuca]/ odnośi do Bogá. *CzechEp* 258; [Y/ ták dáleko to ieft od prawdy/ żeby nas
pożytek do czynienia dobrodzieyftwá miał przynucáć/ iż y rzeczy tych/ z którch nam ízkodá vróśc
ma/ popiéramy/ tylko dla tego sámego/ iż miłe nam ieft dobrodzieyftwo náłzé *SenekaGórń* 189;
KrowObraz D2].

[*przynucać czym*: ále ten ktory gwałtem á okrućieńftwem przynuca ludzi do wiáry/ ten pewnie
ieft Antykryftem. *KrowObraz D2*.]

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Abowiem Iozue y ftárfzy ktorzy po nim żyli z wielką fię pilnością
otho ftáráli/ áby Izráelczyki vczyli y zá wfcągáli w porządku ízáfowanie^m słowá Boże^{go}/ A owfze^m ie
przynucáli/ áby powinłą cześć czynili Bogu *BibRadz I* 136a *marg*; [Tákże y Egipcycyánie przynuczáli
on lud/ áby tym rychley wyfzli z ziemie/ Bo mowili/ Pewnie wfzyfcy pomrzemy. *BibRadz Ex* 12/33
(*Linde s.v. 2. przynucić*)].

Synonimy: *namawiać, pobudzać, poganiać, popędzać, pośpieszać, przymuszać, przynaglać,*
przyniewalać, przypądząć, przywodzić, skłaniać, zniewalać.

Formacje współrdzenne cf 1. NUCIĆ.

Cf **PRZYNEĆAĆ, PRZYNUCAJĄCY, PRZYNUCANY**

AĆ